

Tanti oneris magnum pondus subeunte Schonero,
 Quæ decora, ut propriè tua sunt, Reuerende Senatus,
 Nata isthæc intra tibi mœnia, sumptibus almīs
 Conseruata, tuo sic inscribuntur honori,
 Publica ut hæc gratæ sit significatio mentis,
 Quam nostra Vranie debet tibi, Suscipe uultu
 Quo bona scripta soles, & uita digna perenni,
 Clementi & placido, hunc non auersatus honorem,
 Et mea qualiacunq; sunt, non inuida famæ
 Virtutiq; tuæ, precor excipe carmina mitis,
 Ac nauatam operam, curam, assiduūq; laborem
 His emendandis scriptis, dum barbara passim
 Corrigo uel muto, quæ deprauata uidebam,
 Quæso probate patres, qua fronte probare soletis,
 Quæ data sunt rectis studijs, & laudibus urbis,
 Sic ego cum gratis solennia uota camœnis
 Pro uobis faciam, uiuat uenerabilis ordo
 Patrum, cumq; ipsis laus Norica luceat astris.

EIVSDEM